

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

Duminica iertarii anunta Postul Sfințelor Pasti

Duminica din 13 martie, ziua care precede intrarea in Postul Sfințelor Pasti, este numita Duminica izgonirii lui Adam din rai, dar si Duminica iertarii. Sfinții Parinti i-au dat acestei duminici si acest nume, pentru a ne arata ca nimeni nu poate intra in post daca nu este in pace cu semenii. Dumnezeu nu poate fi trait de cel ce este in cearta cu aproapele. Caci El fiind iubire, este si iertare. Asa ca numai cel ce iarta se poate impartasi de aceasta iubire dumnezeiasca. Si pe cat de mult iarta, pe atat de mult se impartaseste de Dumnezeu. Este un aspect pe care noi il neglijam de multe ori atunci cand vine vorba de iertare. Daca am facut cuiva rau, ne spunem ca este de ajuns sa-I cerem lui Dumnezeu iertare pentru fapta savarsita. Insa, Dumnezeu ne cere mai mult. Doreste sa mergem sa ne cerem iertare de la cei pe care i-am ranit prin cuvintele si faptele noastre si sa dam iertare tuturor celor ce o cer de la noi. Si ne cheama spre acest lucru, pentru ca ne vrea sa fim iubiti si de semenii. Nu-i deloc usor sa renunti la dispretul fata de altii, acordand iertare, dar mai greu e sa te dai jos de pe aparenta superioritate si sa ceri iertare. Cel care a indeplinit aceste cereri, si-a pregatit inima sa-L primeasca pe Hristos.

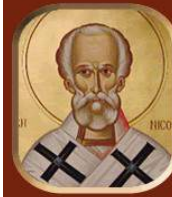
Sa luam aminte neincetat in acest post la cuvintele Mantuitorului: "Ca de veti ierta oamenilor greselile lor, ierta-va si voua Tatăl Cel ceresc; iar de nu veti ierta oamenilor greselile lor, nici Tatăl vostru nu va va ierta greselile voastre."

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SĂPTĂMÂNA 14 - 20 MARTIE 2016

Luni 14 martie: Pavcernița Mare și Canonul Sf. Andrei Criteanul	6.30 PM
Mărti 14 martie: Pavcernița Mare și Canonul Sf. Andrei Criteanul	6.30 PM
Miercuri 16 martie: Pavc. Mare și Canonul Sf. Andrei Criteanul	6.30 PM
Joi 17 martie: Pavcernița Mare și Canonul Sf. Andrei Criteanul.....	6.30 PM
Vineri 18 martie: SFÂNTUL MASLU și MOLIFTELE	
SFÂNTULUI VASILE CEL MARE	6.30 PM
Sâmbătă 19 martie: Utrenie, Sfânta Liturghie și Parastas	8.30 AM
Vecernie	6.30 PM
Duminică 20 martie: DUMINICA ORTODOXIEI	
Utrenie și Sfânta Liturghie	8.30 AM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 – fix ; 917 592 2571 – mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

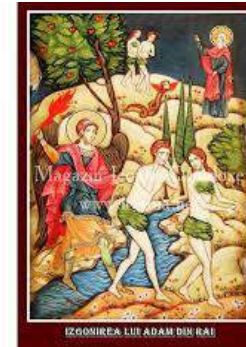
SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA IZGONIRII LUI ADAM DIN RAI

Zis-a Domnul: Dacă veți ierta oamenilor greșelile lor, va ierta și vouă Tatăl vostru Cel ceresc; iar dacă nu veți ierta oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre. Când postiți, nu fiți triști ca fățarnicii; că ei își întunecă fețele, ca să se arate oamenilor că postesc. Adevărat grăiesc vouă: și-au luat plata lor. Tu însă, când postești, unge capul tău și fața ta o spală, ca să nu te arăți oamenilor că postești, ci Tatălui tău, Care este în ascuns, și Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti ție. Nu vă adunați comori pe pământ, unde molia și rugina le strică și unde furii le sapă și le fură, ci adunați-vă comori în cer, unde nici molia, nici rugina nu le strică și unde furii nu le sapă și nu le fură. Căci unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră. (MATEI 6, 14 - 21)

Postul nu este doar ce nu mâncăm

Duminica aceasta este pentru cei care cred încă în Rai. Este Duminica dăruită de Biserică celor care mai pot ierta cu simplitate, care se mai pot bucura de postire și aduc slavă Cerului pentru toate câte le primesc, bune și rele, din mâna lui Dumnezeu. Nu e vorba doar de un exercițiu nutriționist. Postul nu este doar ce nu mâncăm. Hristos Domnul nu putea urca pe crucea Golgotei doar ca să ne propună o dietă, iar Evanghelia nu poate fi înlocuită cu o carte de bucate.

A dăruii pe cei a căror sărăcie rănesc bucuria lui Hristos înseamnă a posti

„Strângeți-vă comori în cer“ (Matei 6, 20) înseamnă, în fond, a muta centrul de greutate al preocupărilor de pe pământ în cer, a privi spre cer ca spre adevărata Viață. Făcându-ți din casa ta de mirean, ori chilia ta, frate monah, „stup virtuților“, laborator căutării cugetării duhovnicești legate de mântuire, nu de mântuiala lucrurilor ce vin peste tine. Cât de minunat punea la inima contemporanilor aceasta amintitul Simeon, Mitropolitul Evhaitelor: „Cu vise și profeții și mai-înainte vestiri și închipuiri și altele asemenea să nu ai nimic de a face. Căci acestea s-au făcut monahilor care s-au încrezut în ele pricină a toată înșelarea și toată necunoștința. Și de la aceste prevestiri și descoperiri s-au întâmplat zeci de mii de tulburări și neorânduiri și multe războaie și ucideri. Păzește-te deci de aceasta pentru Domnul, atât cât poți. Ci stai în chilia ta, precum s-a spus, în ascuns și în singurătate, ca într-un stup al virtuții, lucrând mierea lui Hristos. Cele dăruite ție de la vreunul dintre iubitorii de Hristos, dacă nu ai hrană și acoperămintele, potrivit apostolului (I Tim. 6.8), primește-le, dar nu mai mult decât îți este nevoia și trebuința ta și a celor împreună cu tine. Iar dacă ai, să nu primești, dacă este cu puțință, ci fii lucrătorul fără simbrerie al virtuții. Iar dacă primești, să nu cheltuiești pe zidiri împodobite și mari, pe agoniseli pământești sau altceva dintre cele stricacioase, nici pe prieteni și rude cărora nu le-ai rămas nimic, nici pe mese lungi și scumpe, ca să nu fii pricină de sminteală și calomnie pentru cei ce judecă lucrurile fără discernământ, ca unul care ai zidit iarăși ceea ce ai surpat, ci păstrând numai strictul necesar și ceea ce îți împlinește nevoia, iar tot ceea ce prisosește dă-l văduvelor și orfanilor și săracilor, cum ne învață pe noi Faptele Apostolilor. Căci aduceau, zice, banii apostolilor și se dădea fiecăruia după cât avea de trebuință (Fapte 4, 35; 2, 45)“. Exigențele exprimate astfel de un Arhiepiscop turmei sale sunt hrană și nouă astăzi. A nu te înfricoșa în explozia de revelații apocaliptice a zilelor noastre, a păstra măsura și prioritățile în ce privește munca și viața ta sunt forme de postire autentică. A dăruii și a proteja pe cei a căror sărăcie rănesc bucuria lui Hristos, înseamnă a posti. A nu face zadarnică Întruparea Mântuitorului, efortul Său de a scoate pe om din însingurarea bolii și rănii sociale, nu-i alta decât postire. Cei ce dorim să fim locuitorii Raiului. E vorba de voința noastră.

Postul revigorează memoria educării noastre pentru necesar și destul. Să credem în Rai și să ni-l dorim. Adică să-l luăm cu asalt.

Suntem într-o bătălie duhovnicească! Ea trebuie trăită cu atenție, neuitând înțelepciunea lui Seneca, filosoful contemporan zorilor creștinismului, care scria lui Lucilius amintind de sărăcia voioasă: „Numai că aceea nu este sărăcie, dacă este voioasă: căci este sărac nu cel ce are puțin, ci cel ce dorește mai mult. Ce contează cât are unul în lada de bani, câte grâne sunt în hambarele lui, câte vite are la pășunat sau ce dobânzi încasează, dacă ține sub ochi bunul altuia și socotește câte nu a dobândit, ci câte i-au rămas de dobândit? Care să fie - mă întrebi - măsura cumpănită a bogăției? Mai întâi, să ai cât este necesar; apoi cât e îndestul“. (Seneca, Scrisori către Lucilius, vol. I, Ed. Seneca Lucius Annaeus, București, 2013). Oare cum am ajuns mai răi în gândire, mai rapaci și mai râvnitori la averi decât păgânii de odinioară? Uitând de Rai, de mila lui Dumnezeu, de pocăință și de Însuși Dumnezeu. Postirea ne ajută tocmai în acest sens, de revigorare a memoriei educării noastre pentru necesar și destul. Lipsa de voioșie a vieților noastre, drama privirii în gol și a însingurării în comun - oare de ce mă gândesc la atmosfera din vagoanele de metrou din orele de vârf, sunt iconologia unei sărăcirii fără sens, a unei obsesii de mai bine fără Binele care este Hristos. A posti înseamnă tocmai să lucrezi menținerea ta în Rai. Să refuzi colaborarea în propria cădere. Să recapeți dumnezeiasca îndrăzneală sau îndrăzneala la Dumnezeu. Nu, postirea nu este doar a te așeza sau nu la masă, a cumpăra sau nu alimente.

Postul? O predică fără cuvinte

Suntem Biserica postirii. Când ne raportăm la Ortodoxia noastră aceasta să ne fie mărturia. Să refuzăm să construim locașul de lumină a sufletului pe molozul conștiinței. Să punem piatră nouă, stropită cu sudoarea postirii și sânguierea opunerii la rău, templului duhovnicesc ce ne este trupul. Fără a uita că el nu poate fi educat postirii dacă nu se realcătuiește cu sufletul său întru pacea cunoștinței de Dumnezeu. Celor care nu ne înțeleg nu avem cum le explica. Nici o predică nu va fi mai bună decât să ne vadă bucuroși de postirea noastră. Nesmoliți pe fețe, neacroșați de rigorisme obtuze ori forțări de sens. Oamenii din jurul Bisericii, care nu mai știu dacă să intre sau să iasă, ne cer să fim sinceri, curați în lucrarea noastră, transparenți. Noi suntem lentila prin care privesc spre Rai. Cui i-ar place să stea pentru veșnicie în Rai cu farisei îngâmfăți ori frați cărcotași, cu adamii fără conștiința căderii? Dacă altădată „mâncarea din lemn“ ne-a depărtat de Rai acum lemnul Crucii ne redeschide Raiul. Cheia este postirea noastră, neruptă de Ortodoxia mărturiei. Postirea noastră, luminată de Lumina lui Hristos. Postirea noastră, Scară virtuților și adânc de smerenie. Metafore, vor zice atei. Nădejdi, vom răspunde noi. Nădejdi legate de mila lui Hristos Dumnezeu, împreună-postitorul cu noi. Cel Care pentru despătimirea noastră a pățimit moarte și încă moarte pe Cruce. A posti ține așadar de disponibilitatea asumării Crucii Mântuitorului. Greu? Ușor? Imposibil fără El! Să zicem dar toți, cu Slava Luminândeii: „Porunca Ta, Doamne, nu am ascultat-o eu, ticălosul, și golit de slava Ta, m-am umplut de rușine și din desfătarea Raiului m-am depărtat; Îndurate Bunule, miluiește-mă pe mine cel lipsit, după dreptate, de a Ta bunătate“. Miluiește-mă Dumnezeule, miluiește-mă!